

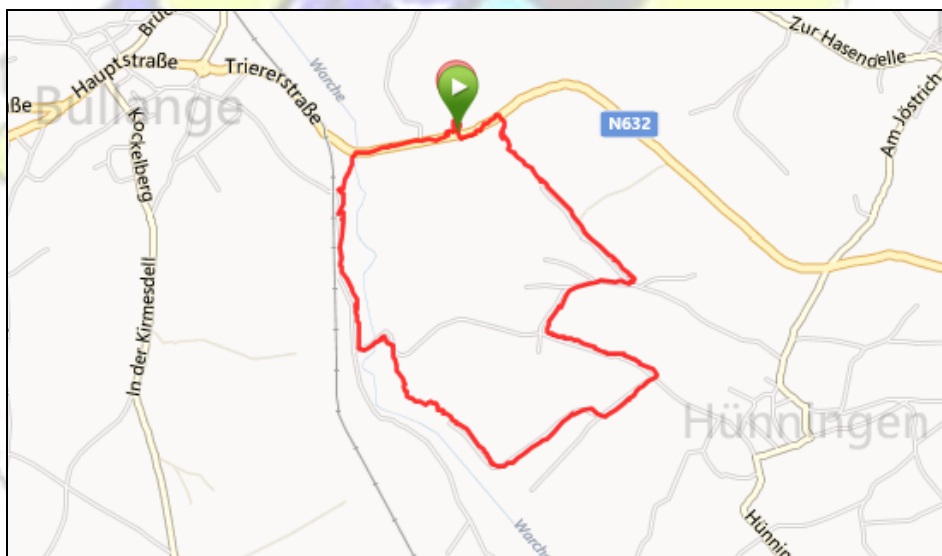
VOGELOBSERVATIEWEEKEND BULLINGEN – HOGE VENEN 14-17 mei 2013

Verslag van het 2013 vierdaags vogelobservatieweekend en dito Ardennenoffensief van de VogelWerkgroep Noord-West Brabant met in de hoofdrollen de volgende acteurs:
Jean-Pierre & José Verduystert (foto's); Karel & Julienne Helsen;
Carlos & Kristien Tant (wijn- en fijnproevers); Patrick & Patricia Versonnen;
Hilde Van De Voorde (fotomodel); Frans Roggeman; Luc Platteau (foto's); Chris Loncke;
Francis Wyns; Hans Van Brabandt; Koen Selleslaghs;
Jaak Weytjens (illustraties); René De Boom (stappenteller).

Dinsdag 14 mei 2013. Büllingen.

Parcours dag 1 – 10,79 km.

▼ Weer

13°C

Voelt aan als 13°C
21 km/u ZZW wind
Vochtigheid 67%

Bron: ETAD

Karel: Zoals vorig jaar afgesproken werd ons traditioneel verlengd weekend vervangen door een meerdaagse excursie in het midden van de week ... rustiger en veel minder wandelaars. Onze eerste midweek vond aldus plaats in Büllingen, in de Belgische Oostkantons.

Carlos: Haus Tiefenbach was een mooi en comfortabel hotel gelegen tussen landbouwbedrijven en heuvellandschappen. Een hotel met een klassieke keuken, waar je een zeer goed flesje wijn kon drinken aan een zeer lage prijs.

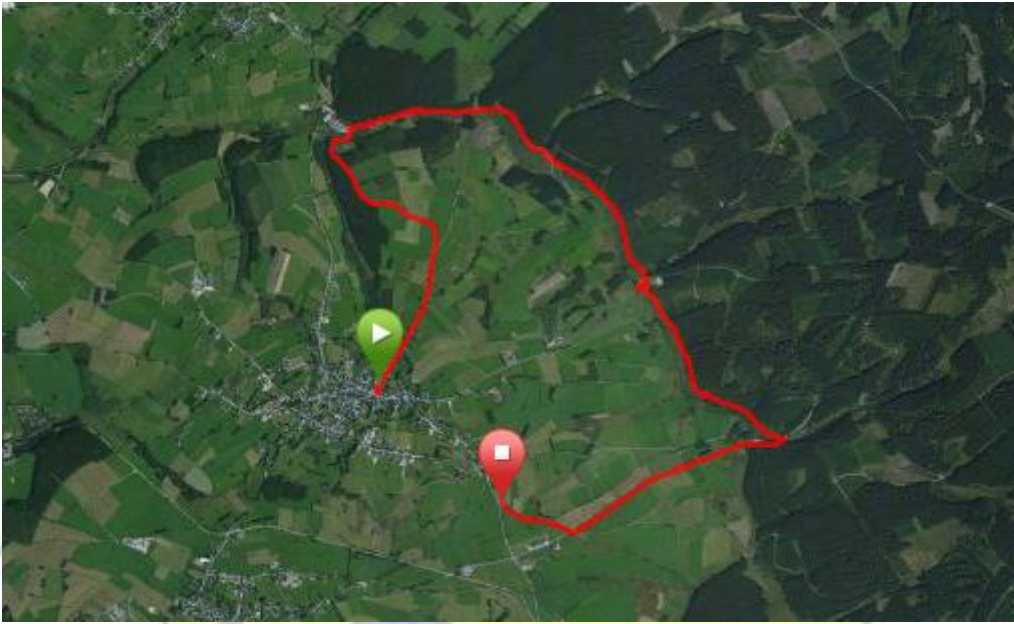
Karel: Enkele rode wouwen onderweg richting Büllingen lieten ons al watertanden. Onmiddellijk bij aankomst konden we meteen onze kamers betrekken. Er werd nog een kleine voormiddagwandeling gemaakt. Onder leiding van Jean-Pierre begonnen we aan onze verkenningsexcursie van de omgeving van ons hotel. Een wandeling rond de visvijver leverde al onmiddellijk enkele oeverlopers en een broedende kramsvogel. Langs de weiden naast het hotel begonnen we aan onze klim via een wandelpad dat Jean-Pierre de dag voordien verkend had. Veel rode wouwen, mezen waaronder glanskop, kuifmees en zwarte mees, zangers waaronder braamsluiper en tuinfluiter, lijsterachtigen waaronder kramsvogel en gekraagde roodstaart. Ook toonde Jean-Pierre ons de plaats waar hij bij de verkenningstocht 2 kwartelkoningen had gehoord. Via de camping die naast het hotel ligt, kwamen we terug bij het hotel waar we de laatste leden van onze groep al aan tafel zagen zitten.

Na een lichte lunch in het hotel begonnen we aan onze eerste grotere wandeling. Aan de overkant van de weg liepen we omhoog door het bos tot aan het riviertje. Hier konden we in het begin een wandelpad volgen dat later wegens gebrek aan onderhoud verderliep door een mooi moerassig landschap vol met dotterbloemen. Een zwarte ooievaar zeilde door de lucht en de zangvogels lieten zich goed horen. Via een oude spoorwegberm keerden we terug naar het hotel, zoals gewoonlijk in een langgerekte groep.

Noordwest-Brabant

Woensdag 15 mei 2013. Mürringen.

Parcours dag 2 – 13,68 km.

▼ Weer

 11°C Voelt aan als 11°C
8 km/u Z wind
Vochtigheid 94%

Bron: ETAD

Hans: De dag begon meteen in de regen, maar troost kwam er zeer snel door het waarnemen van een tapuit en een grauwe klauwier. Enige tijd later, in het bos, merkte iemand een uiterst zeldzame variëteit op, de Vlaamse Klauwier. Een hevige discussie ontstond verderop, toen een

taigaboomkruiper werd vermoed. Volgens de enen was het een pur-sang boomkruiper, volgens anderen een taigaboomkruiper die een boomkruiper nabootste, zoals trouwens in de onvolprezen ANWB gids wordt beschreven. In diezelfde gids wordt ook (zonder blikken of blozen) gemeld dat de taigaboomkruiper ook wel eens de boomkruiper durft te imiteren, de snodaard. René gelooft de ANWB gids echter niet, en hij kan het weten. Dus we noteren taigaboomkruiper.

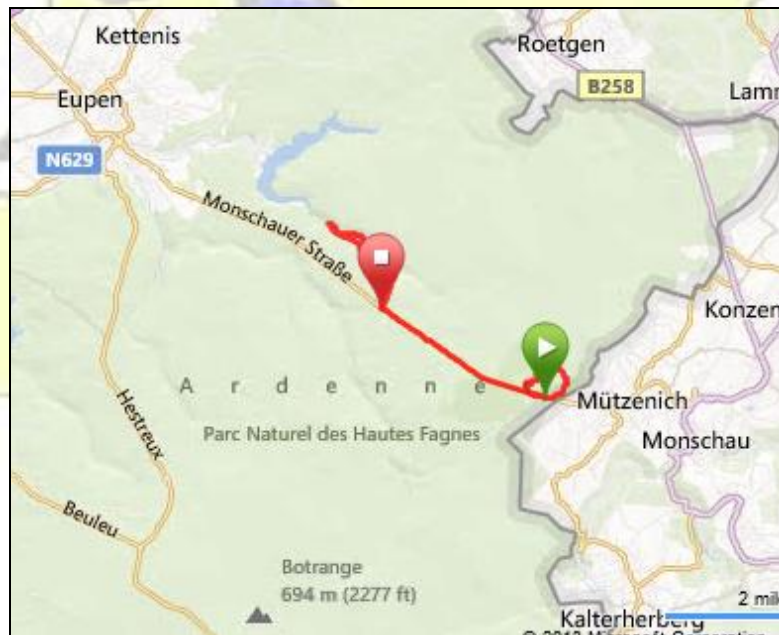
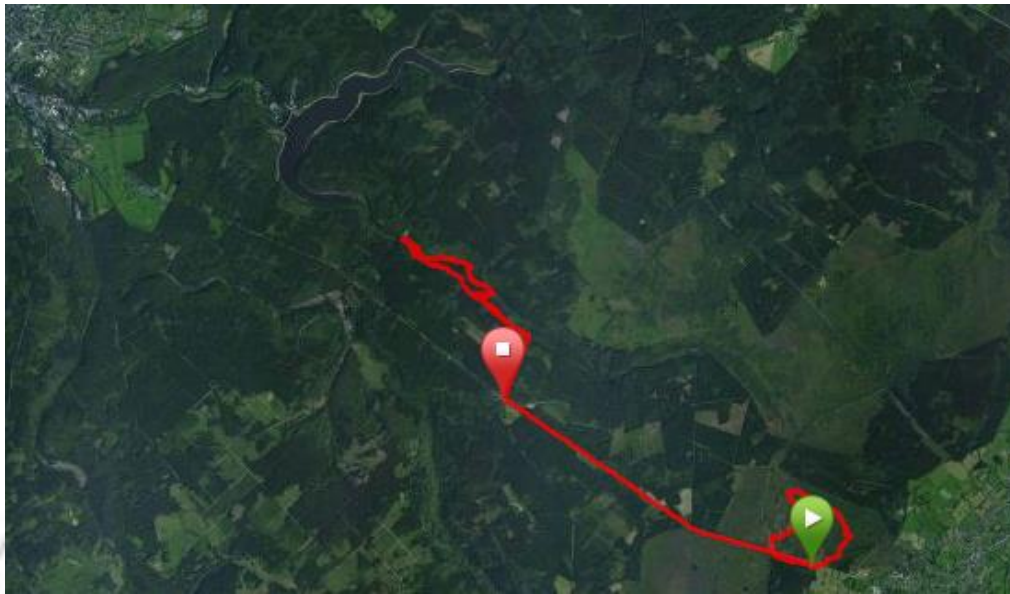
René: Tegen de middag hadden we de wagen van JP bereikt waarin éénieders lunchpakket verborgen zat. Zalig in volle natuur te kunnen middagmalen, en ondertussen de baltsvlucht en zang van de Boompieper te kunnen bewonderen.

De eerste sandwich begoten met een weinig regendruppels, en dan die dekselse tsieeeeet tsieeeeet zalig Rechtstaand, zittend of rond kuierend, daar zong hij terug tsieeeeet en als toemaatje een perfecte parachute vlucht, zalig. Een kort intermezzo, een tweede sandwich en dan een Grote Gele Kwikstaart waarschijnlijk aangestoken door de boompieper zong een steeds herhaald hoog suuieeeeet, minutenlang waarschijnlijk vond hij zelf dat heel mooi. Een derde sandwich moest eraan geloven met nog steeds die prachtige zanger op de achtergrond. Vrienden voor dergelijke vertoning betaalt men veel geld in de aula's.

Patrick: Had ik na 13 km stappen door vallei en bos al een beetje heimwee naar een meer gecultiveerd landschap? Ik denk dat het gewoon een opstoot van verliefdheid was op een mooie akker die bruist van biodiversiteit ... tot en met een Noordse gele kwikstaart, dankzij dewelke we zalig lang op deze plek bleven rondhangen. Men is ons zelfs moeten komen ophalen per taxi ... Later op de avond verhoogden enkele fanatici dramatisch hun ecologische voetafdruk, met een voluntaristische zoektocht naar lokale holbewoners, tevergeefs.

René: Nacht wandeling " OP ZOEK NAAR RUIGPOOTUIL ", Stoumont Theux Bronrome La Gleize. Het werd een vrij lange autorit, quasi 50 minuten draaien en keren, maar dank zij sporenzoeker Koen werd de locatie gevonden waar de kunstnestkasten voor deze soort werden opgehangen. Midden in een sparrenbos, ver van de bewoonde wereld. Bij onze aankomst omstreeks 21u45 viel de prille nacht en werd het donker. In volstrekte stilte werd de luistertocht aangevat. Zingende roodborsten, dat wel maar meer hoorden we niet. Ondertussen was het werkelijk nacht en donker geworden, eigenlijk een beetje luguber. Een houtsnip werd opgestoten en vloog protesterend naar betere oorden (grauwk - iep) riep ze. Ik merkte duistere gestalten, en naderbij gekomen bleek het onze ornithologen te zijn. Old Shatterand wie anders vond één opgehangen kunstnestkast een mooi houten ronde cilinder quasi één meter hoog met een opening in het midden, een tiental meter hoog. Maar daar kwam géén zang uit. Dan maar wat rondgestruikeld, en weerom slopen duister gedaanten door het bos, deze keer liep ik Luc tegen het lijf, " iets gehoord of gezien " neen negatief. De Luc dacht een wild beest te hebben opgemerkt, misschien wel een everzwijn stelde hij, ik schrok en merkte dat de Luc een strijdvaardige houding had aangenomen. Ik wist van vroeger dat Luc ergens in Duitsland zijn militie verplichtingen had vervuld en voelde onwillekeurig dat hij er zin in had. Ik schuifelde onopvallend uit Luc zijn schietveld, een beetje onzeker geworden, en dacht " als dat hier maar goed afloopt". Finaal uit het bos een rechte strook, daar meende ik gestalten te zien, wie of wat zijn dat ??? Zouden hier nog oorlogsveteranen ronddolen? Ik had toch beter bij de Luc gebleven dacht ik. Gelukkig bleken het de vrienden te zijn. Met dank aan onze Waalse vriend Jean-André, fotograaf, welke ons de juiste gegevens van deze nestkasten had door gespeeld.

Donderdag 16 mei 2013. Fagne De Brackvenn - Ternell - Getzbach.

Parcours dag 3.

(Nvdr: Het rechte stuk tussen de twee lussen werd met de auto afgelegd. 16,8 km gestapt)

▼ Weer

9°C

Voelt aan als 8°C
8 km/u NNW wind
Vochtigheid 100%

Bron: EHBK

Patrick: Vroege ochtendwandeling met Patricia op de "camping" bij de buren. Vanaf heden zal ik minder neerkijken op dergelijke omgeving: sommigen zitten ermee dat zij nog nimmer de rozeroodachtige trots onder onze vinkachtigen hebben kunnen aanschouwen in het wild, ik zal moeten toegeven dat mijn eerste echte duidelijke waarneming van kruisbek plaatsvond op een "camping", en dan nog wel aangewezen door mijn vrouw.

Frans: Van nevel en mist tot erwtesoep in de Hoge Venen

Wij hebben genoten van de hoge luchtvochtigheid in de Hoge Venen met Sinksen. Als wij rondliepen in het Brackvenn op zoek naar tapuiten, flapte iemand het woordje mist uit voor wat eigenlijk nevel was. Er is wel degelijk een verschil tussen beiden namelijk de dichtheid. In de meteorologie spreekt men van mist als de zichtbaarheid minder is dan 1 km in minstens 1 richting, bij nevel wanneer het zicht tussen 1 en 2 km ligt. Je moet in België je mistlampen opzetten als het zicht minder is dan 200m. Bij zicht minder dan 50 m spreekt men van zeer dichte mist en die mist wordt ook erwtesoep genoemd. Wij kregen in Haus Tiefenbach tijdens onze midweek geen erwtesoep opgediend maar ik denk dat ze die winterse kost wel deze week zullen geserveerd hebben. Mist en nevel is als een wolk die op de aarde ligt maar vogels en vogelaars houden daar niet van. Geef ons de zon met af en toe een wit wolkje zoals een Cirrocumulus maar zeker geen cumulonimbus.

Karel: Een gedeelte van ons gezelschap (overwegend vrouwelijk gedeelte) koos ervoor om het gezellig stadje Monschau te bezoeken. De andere helft (de die-hards) inclusief Hugo, de schoonbroer van Jaak, zag een lange wandeling wel zitten en verkoos Brackvenn. Een groep Nederlanders met 'Segways' stonden ons op te wachten, klaar om de paden onveilig te maken.

Eerder onverwacht kregen we geen druppel regen te verwerken op heel de voormiddagwandeling. Een zingende gekraagde roodstaart en enkele kuif- en matkopmezen waren de eerste vogels die we zagen. Een klapekster liet zich even bewonderen. Omdat niet iedereen op dat moment hem had gezien, keerde hij nog eens terug om zich beter te 'showen'.

Het hoogtepunt van de dag waren de bevers (of liever hun werk, want ze lieten zich zelf niet zien). Het begon vrij onschuldig ... enkele kleine boompjes die afgebeten waren en enkele ontschorste takjes. Iets verder stond een grote berk waar een enorme hap uit genomen was (deed mij denken aan de film 'Jaws'). Waarschijnlijk hadden de bevers een weddenschap gesloten van: wanneer valt hij ... vandaag of morgen ?

De tocht door het hoogveen verliep verder normaal. Prachtig landschap en hier en daar een koekoek en een torenvalk. Niet ver van het einde van de wandeling beleefden we het tweede hoogtepunt van de dag. Het begon met een Kievit op de omgewoelde aarde, onmiddellijk gevolgd door Noordse gele kwikken, beflijster, tapuit, paapje, graspieper, witte kwik ... Bij al dat moois vergaten we dat we net naast het nest van een witte kwik stonden. Vlug even verder gewandeld en ja, het paapje was ons klaarblijkelijk gevolgd, evenals een tapuit.

Iedereen had honger gekregen van al dat moois, en doorheen de wegeniswerken baanden we ons een weg naar Haus Ternell. Terwijl Hans werd aangevallen door een opgezette sperwer kwam de 'Chefkok' ons kwam vertellen dat hij een klein probleempje had. Vanwege de wegeniswerken had hij zijn hulpje naar huis gestuurd omdat er toch niemand zo stom zou zijn om NU (wegeniswerken en de voorspellingen van slecht weer) te komen. Pech dus...ook was het nu beginnen te regenen.

Hugo stelde voor om het werk van de kok te vergemakkelijken door slechts 1 menu te kiezen voor iedereen. De kok was onmiddellijk akkoord en stelde een grote vleeschotel samen voor iedereen behalve Francis. Die zou een hoekje krijgen zonder vlees (uiteindelijk bleek het een ovale schotel te zijn, dus zonder hoeken...maar dat kon geen kwaad...er lagen toch enkele eitjes op de rand). René vond de portie van Francis ietwat overdreven groot dus belandde één van de eitjes op de grond. Eigenlijk flauw van Francis dat hij dat eitje niet meer wilde opeten (er zat maar een klein beetje veengrond, stof en bacteriën op).

René dacht het zijne van deze VEGETARISCHE SCHOTEL:

De waard bracht ons een grote familieschotel met wat wils voor iedereen. Sorry : niet voor iedereen, één deelnemer wou per se een vegetarische schotel! Iedereen werd bediend alléén de vegetarische liet op zich wachten. Dat was niet naar de zin van Old Shatterhand, die zich bekloeg over het laattijdig bedienen. Tussen de groenafval van de vegetarische lagen drie paardenogen. Old Shatterhand wou die metéén alle drie op zijn bord, maar er waren nog kandidaten voor één of meer eitjes. De eerste en de tweede paardenoog werd door René geserveerd op een sublieme wijze. Met het derde eitje verliep niet alles lijk gepland. René zat naast Jaak en Old Shatterhand, tegenover René zat Hugo welke reeds in de clinch was gegaan met de omstaanders. Wat gebeurde er met het derde eitje? Schopte Hugo tegen René zijn been? Of gaf Jaak een serieuze por aan René? Of werd de spanning René te veel ?

Wat heel zeker is de paardenoog belande niet op het bord, maar pardoos omgekeerd op de vloer. Old Shatterhand vloekte en dreigde , maar wou niet ingaan op de voorstellen om toch maar dat eitje alsnog op te eten. Nu nog voelt hij een gebrek aan vitamines. Maar hoe kwam die paardenoog op de vloer terecht. Vrienden, we zullen het nooit weten, immers " we weten niet veel ".¹

Karel: Ondanks het slechte weer werd er dan toch besloten na het eten de wandeling langs de Getzbach te beginnen. In de gietende regen weliswaar. Het landschap was fascinerend. Eerst naaldwoud om daarna te veranderen via gemengd woud tenslotte in beukenbos, en dit langs de snelstromende Getzbach. Spijtig genoeg en dit vanwege het slechte weer amper vogels te zien (buiten boomkruiper en grote gele kwik). Na een laatste avontuurlijke oversteek van het riviertje (toch voor de deelnemers zonder laarzen), werd de klim naar Haus Ternell terug aangevat.

Terug bij de autos gekomen besloten we, ondanks de dichte mist, nog een kleine halte in te lassen bij het Centre Natur de Botrange om te trachten een goudvink te spotten. Uiteindelijk werd het een bonte vliegenvanger. Moe maar tevreden bereikten we terug Haus Tiefenbach. Enkele gelukkigen zagen onderweg nog een zwarte ooievaar in de weide naast het hotel. Het einde van een mooie (natte) dag.

¹ En het is alom bekend: iemand die weet dat hij iets niet weet, weet meer dan iemand die niet weet dat hij iets niet weet.

Jean-Pierre: Op, stap met de Dames in Monchau had ik beloofd, en zo gezegd zo gedaan, Carlos en Chris zagen dat ook wel zitten, het moeten niet altijd vogels zijn moeten ze gedacht hebben, met een gezellig terrasje in hun achterhoofd. Die waren er wel genoeg, maar het bijna winterse weer hield ons tegen, dan maar een koffietje binnen gedronken, en dat smaakte ons.

Op weg van de parking naar het Centrum viel me een paartje Bonte vliegevangener op die naarstig heen en weer vlogen, dus toch vogels op het (menu) vandaag, en wonder boven wonder de Dames vonden het niet erg. Kijk! riep Patricia een Waterspreeuw daar over het water. Het Riviertje de Roer dat door het Stadje stroomt is ideaal voor deze vogels snelstromend en rotspartijen bij de vleet.

Ondertussen bij de eerste winkeltjes aangekomen en vlug stonden de Mannen op straat wat rond te kijken, al bij al viel het nog mee, er werden sjaaltjes gekocht en wat rondgekeken naar al dat fraais. Een piepklein stadje loop je zo rond en met dit weer blijf je ook niet al te veel treuzelen, wat maakte dat we vlug rond waren.

Met wat zon was dit natuurlijk beter geweest, de prachtige Vakwerkhuisen versierd met tal van bloemen zouden dan beter tot hun recht zijn gekomen. Ondertussen was het gaan regenen, en nog meer donkere wolken trokken samen boven de Burcht van de Heren van Gulik, onze magen begonnen stilaan te grommen (zeker de mijne) en Carlos ging op zoek samen met Chris naar wat eetbaars, dat was vlug gevonden en het smaakte ons met een goed glaasje wijn of frisse pint erbij. Buiten was het er niet op gebeterd en de paraplu werd er bij gehaald. Op de terugweg zagen we nog Grote gele kwik die zijn metaalachtige roep meermaals liet horen. We hielden het voor bekeken en reden terug naar Bullingen, daar aangekomen was het wonderwel droog geworden. Het was nog wat vroeg in de namiddag Carlos had op onze terugweg een Taverne opgemerkt, en we reden terug richting Butgenbach, op het eerste gezicht zag die zaak er gesloten uit, dat was ook zo.

Maar de Dames haalden hun charmes boven en de patron liet ons binnen, nen Brusselээр begot wat doet die hier, we dronken nog iets en gebak kwam er ook nog aan te pas. Het werd al wat later en we namen afscheid van de patron (nen toffe pee). Aangekomen in Haus Tiefenbach ons wat opgefrist en dan wachten op de wandelaars, die hadden wat kilometertjes in de benen die dag, al bij al waren ze op tijd terug voor alweer een verrukkelijke maaltijd.

Vrijdag 17 mei 2013

De dag begon grauw en regenachtig. Na uitchecken werd beslist om de regen te trotseren en naar het Signal de Botrange te trekken, op zoek naar geluk. De meest opvallende verschijningen waren schoolkinderen die in zomerkledij en bibberend van de koude, uitgebreid te horen kregen wat de Hoge Venen zoal te bieden hadden.

Een dichte mist – of was het nevel, wie zal het zeggen – belette het vergezicht van de vermoeide vogelaars. Gelukkig werd een bonte vliegenvanger opgemerkt, die meteen de dag voor een stuk goedmaakte.

Slotbemerking

Niettegenstaande de minder gunstige weersomstandigheden zat de sfeer er ook bij deze VWNWB uitstap dik in! We hebben veel schitterende visuele en akoestische waarnemingen gedaan, we hebben goed gelachen, lekker gegeten en net niét teveel gedronken, ... het was voor ieder van ons alweer een topgebeurtenis van ons vogeljaar.

Van harte dank aan de organisatoren (Karel, Jean-Pierre, Francis, Koen, René)! We kijken halsreikend uit naar wat er ons in 2014 te beurt zal vallen!

Een eerste toemaatje ...

Jaak: "Vocalisten "

Eens meegaan met de vogelwerkgroep van NWB is een aangenaam uitstapje in de natuur. Maar het is meer! Voor een niet-geofefende of niet-professionele vogelaar is het een uiterst moeilijke lessenreeks. Zeker geldt dit wanneer die lessen gebaseerd zijn, voor een groot gedeelte, op geluiden die je moeten brengen tot een feilloze determinatie van een ergens verborgen vogeltje. Uiteindelijk moet je wel eens op zoek gaan naar wat uitleg over deze "vocalisten".

Allerlei vragen dienen zich aan, soms ook antwoorden, maar dikwijls komen er nog meer vragen.

Wanneer zingen vogels? Sommige zingen het hele jaar door (roodborst), andere in bepaalde seizoenen, of 's nachts, of alleen 's morgens, of dag en nacht (nachttegaal). En waar gaan ze zingen? Hoog in de lucht (leeuwerik), op de grond, op het uiterste topje van een hoge boom (groenling), of ergens midden in een struik (nachttegaal).

Het gezang, geroep of gekrijs kan allerlei betekenissen hebben, zoals:

Hier zit ik
Trap het af want dit is mijn gebied
Verschuil u vlug want er is gevaar
Ik ben in goede gezondheid, ik houd het lang vol
Ik ben jong en wil ook wel eens wat
Waar blijft mijn eten ?

Zou het kunnen dat door verschillende soorten een sterk gelijkende alarmkreet uitgebracht kan worden die dan hetzelfde geïnterpreteerd kan worden in een bepaald gebied? (Er is een sperwer gemeld ...). Wat maken de ouders van de geluidjes van jongen? Breng eens wat voeder of kom die gaai eens weggagen

En de zang zelf kent veel variatie. Alle vinken zingen hetzelfde liedje op een ander toontje. Ik denk dat er niet alleen dialecten zijn maar ook taalgrenzen. Liedjes op een hoge toon en hoge frequentie gaan goed door open lucht zonder veel obstakels en kunnen ver gehoord worden (vb: leeuwerik hoog in de lucht). Roep of gezang op een lage toon dragen wel verder door een dichte vegetatie; denk aan een roerdomp in een rietveld. Meestal gaat het om een gemengde uitzending die aan de luisteraar laat weten of de zanger ver is (de lage frekwenties gaan verloren) of dichterbij zit. Dit is van cruciaal belang voor vogels die voor hun territorium opkomen.

Men kan allerlei andere vragen blijven stellen, maar de antwoorden zijn niet altijd even gemakkelijk te vinden. Waarom kunnen sommige vogels zo fantastisch zingen? Een zang-gen of een zangmodule in de hersenen, een sterk ontwikkeld zangorgaan? De zang is als een taal vol betekenis en de vogels houden van zingen, het bezorgt hen plezier. Een leeuwerik zal er wel van genieten als hij opstijgt en neerdwarrelt. Een huwelijksaanzoek met gezang.

P.S. De meeste van deze ideeën komen uit het boek "Aanschouw de vogels" van Colin Tudge dat volgens mij een aanrader is voor vogelaars.

Een tweede toemaatje ...

Frans: Op een mooie Pinksterdag ... met Cardamine pratensis.

Een mooie dag was er niet tijdens onze midweek in de Hoge Venen maar Cardamine was wel mooi en uitbundig aanwezig.

Pinksterenmaandag is voorlopig nog een vrije dag maar wanneer valt de hoogdag van Pinksteren? Pinksteren is Oudgrieks voor Pentekostos dat 50 betekent. Pinksteren valt elk jaar op een andere datum omdat het de 49^e dag is na Pasen. Het is een christelijk feest, een voorjaarsfeest waarbij de Heilige Geest neerdaalt na het vertrek van Jezus (Hemelvaart) 10 dagen eerder. Sinksen is de verbastering van een oud Frans woord nl sinquiesme. Jongeren en ook niet-jongeren kennen de betekenis niet meer maar iedereen kent wel de Sinksenfoor in Antwerpen en zijn problemen.

Rond Sinksen, statistisch gezien, is het warm en in deze periode zijn het de zonnigste dagen van het jaar. Dit jaar dus niet. Wij zagen prachtige tapijten van de pinksterbloem of Cardamine pratensis (plant van de weide) in de Oostkantons. De plant bloeit normaal eind april en dat is meestal voor Pinksteren maar alles was achteruit dit jaar. Eigenlijk is fluitekruid de pinksterblom en is de pinksterbloem de koekoeksbloem met koekoekspuug in de bladoksels ... Het is een indicator voor natte tot vochtige voedselrijke biotopen.

Vlaanderen had vroeger duizenden natte wei- en hooilanden met miljoenen pinksterbloemen maar door verdroging, vermessing wordt de plant spijtig genoeg zeldzamer. Het is een nectarplant voor dagvlinders, een drachtplant voor de honingbij omdat ze via haar honingklieren kwistig is met honing. Vroeger werd er etherische olie uitgehaald als middel tegen krampen. Je kunt de jonge blaadjes ook eten, smaakt radijsachtig en is goed tegen scheurbuik (de eindredacteur van dit verslag knijpt nu even de ogen dicht). Het is een kruisbloemige met lila bloemen, soms met wat wit en roze. Ze vormt zaad maar vegetatief kan ook via broedknoppen.

Minder mest op de weiden en in de lucht betekent méér pinksterbloemen en dus méér rupsen van het oranjetipje en dus méér insectenetende vogels en dus méér kijks voor de vogelaars . Dit kan als onze agrariërs hun subsidies van Europa zouden gebruiken voor wat ze bedoeld zijn nl een groenere landbouw die echt duurzaam is.

Planten die wij tegenkwamen zonder dat zij weglieden ...

Vrouwenmantel, Look zonder look, Bleeksporig Viooltje, Dotterbloem, Pinksterbloem, Bosanemoon, Schapezuring, Engelwortel, Gele ganzebloem, Barbarakruid, Knollathyrus, Dopheide, Akkerkers, Moerasspirea.